

— полегшується доступ до навчально-методичного матеріалу в будь-який час;

— забезпечується безперешкодне навчання студентів денної, вечірньої, заочної та дистанційної форм навчання;

— підвищується ефективність та якість підготовки майбутніх спеціалістів за рахунок оволодіння професійно-орієнтованими виданнями.

При вирішенні питання зв'язок «викладач—студент» неабияку роль відіграють інформаційні технології. Адже саме викладач володіє останніми технологічними новинами та вигідно подає їх у контексті викладання юридичних дисциплін. Таким чином, зацікавлюючи студентів у вивченні матеріалів за допомогою нижченаведених комп'ютерних технологій.

Навчальний процес передбачає такі види комп'ютерних технологій у навчанні: широке використання мультимедійних засобів як викладачами, так і студентами при підготовці до семінарських занять, створення комп'ютерних підручників, групова робота студентів при підготовці до аудиторних занять, заохочування відвідувати інтернет-сайти правового змісту для засвоєння глибинних знань, аналіз останніх новин у інтернет-джерелах, створення віртуальних лабораторних робіт, перевірка знань комп'ютерними технологіями, перегляд відеофільмів, малюнків та графічних матеріалів тощо.

Таким чином, інноваційні процеси в навчанні виражають особливе відношення викладачів і студентів до процесу навчання та поглинення матеріалу. Головним чинником залишається володіння викладачем матеріалом та останніх технологій у навчанні, що і призводить до налагодження зв'язку зі студентами при аудиторному навчанні.

*Вінниченко Т. О., практикант кафедри
правового регулювання економіки*

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК МІЖ СТУДЕНТОМ І ВИКЛАДАЧЕМ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ

На сьогоднішньому етапі розвитку освіти надзвичайно важливим і доволі складним є питання трансформації функцій викладача, а зокрема перепрофілювання його з керівника навчальної дія-

льності, котрий має контролювати процес засвоєння знань студентами, в рівноправного учасника даного процесу. Пробудження пізнавального інтересу та налагодження зворотного зв'язку між учасниками навчання сьогодні є одними із основоположних завдань, котрі постають перед кожним викладачем.

Варто зазначити, що в сучасних вищих навчальних закладах не лише режим навчання, а й розклад занять визначаються навчальними планами при мінімізації втручання студента в даний процес, що не є позитивним явищем. Єдиний спосіб, коли студент може обрати цікаві йому предмети для вивчення — це вибіркові дисципліни, які фактично є єдиною альтернативою, коли студент перестає виконувати роль виконавця, котрий не має права робити жодного вибору у процесі власної професійної підготовки. Також слід додати, що не кожен ВНЗ надає своїм студентам навіть цю мінімальну можливість. За даних умов інтерес до навчання знаходиться на доволі низькому рівні. Навчання перетворюється не на глибоко осмислений процес, а на від треноване до автоматизму заробляння балів, яке іноді зовсім не відповідає розумінню дисципліни, що вивчається.

У зв'язку з вищезгаданим основними завданнями викладача за наявних умов є залучення до навчального процесу творчості та ініціативності студента, адже лише розвиваючи критичне та практичне мислення можливим є дійсно якісне самовдосконалення студента. Доволі дієвим є використання активних методів викладання, котрі виходять за межі застарілих та банальних методів. Використовуючи метод «питання-відповідь» досягти високих результатів не є можливим, адже при даному методі роботи повністю відсутня значна кількість важливих аспектів засвоєння знань, наприклад, практичний та аспект критичної оцінки.

Доволі цікавою та водночас складною є робота з CASE — «кейс-стаді», що передбачає самостійне вирішення студентами конкретних ситуацій. Даний вид роботи активізує креативне мислення та дозволяє виходити на встановлені рамки, що є не відтворенням навчального матеріалу, а творчою роботою студента. Крім даного методу можна використовувати й багато інших, наприклад ділові ігри, метод «мозкового штурму» тощо.

Значну увагу слід приділити також мотивації студентів, щоб вивчення кожної дисципліни супроводжувалося розумінням того, що засвоєння навчального матеріалу є не вимогою навчальної програми, а потребою сьогодення, адже отримані знання будуть використані в процесі професійної діяльності.

Аналізуючи безпосередній зв'язок «студент—викладач» варто зазначити, що він являє собою певну систему (прийомів і навичок) взаємодії студента та викладача за допомогою різних способів обміну інформацією, заходів впливу й організації взаємовідносин учасників процесу навчання. Викладач має реагувати на ту інформацію, яку йому передає студент, а якщо систематизовані результати матимуть певні тенденції, то слід обов'язково їх врахувати при викладанні відповідної дисципліни.

Таким чином, зворотний зв'язок у навчанні спрямовує студентів на самовдосконалення, а викладачам допомагає розкрити увесь свій педагогічний потенціал.

Волосенко А. В., аспірант
кафедри педагогіки та психології

ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Формування й розвиток творчих здібностей майбутніх фахівців є актуальною проблемою у педагогічній науці й практиці. Вона знайшла своє відображення у працях багатьох вітчизняних і зарубіжних учених. Так, їх розглядають як: здатність особистості дивуватися і пізнавати, вміння знаходити рішення в нестандартних ситуаціях; спрямованість на відкриття нового і здатність глибокого усвідомлення свого досвіду (Е.Фромм); синтез властивостей особистості, які характеризуються ступенем відповідності певного виду творчої діяльності, вимогам до неї та зумовлюють її результативність (Т. Равлюк, Т. Москалець, С. Баган, Є. Зверева); продукт саморозвитку, самостійного розв'язання завдань і розкриття закономірностей і зв'язків між предметами і явищами, продукт роботи мозку на шляху «від відкриття істин, усім відомих, до відкриття істин, нікому невідомих» (К. Цюлковський); особливий вид розумових здібностей, які виражаються в умінні породжувати мислительну діяльність за межами вимог, відхилятися під час мислення від традиційних норм, генерувати різноманітні оригінальні ідеї та знаходити способи їх практичного вирішення (В. Рогозіна). Незважаючи на варіативність визначень учених щодо поняття